

Gymnázium Přírodní škola, z.ú.
Profilová práce — třída Pí
Nižší stupeň studia
2024/2025

Johan Březka

**Dramatizace knihy Karla Čapka:
Továrna na absolutno**

Vedoucí práce: PhDr. Vít Novotný, Ph.D.

Datum odevzdání: 5. 1. 2025

Poděkování:

Rád bych poděkoval svým odborným konzultantům, Mgr. Františku Tichému a panu Vítězslavu Březovi, za jejich aktivní pomoc při tvorbě scénáře a za celkovou podporu, navádění a asistenci při hledání správné cesty k vytvoření inscenace *Továrna na Absolutno*.

Děkuji mému vedoucímu práce Vítu Novotnému, za odbornou konzultaci, dobré rady a dotažení celé formální stránky práce.

Také chci poděkovat studentovi Františku Prokopovi, který se mnou celý proces dotáhl až do konce a významně přispěl k zestručnění scénáře, v neposlední řadě všem hercům a alternacím: Jakubu Nekvasilovi, Jáchymu Galuškoví, Marku Švejdovi, Adamu Pochmanovi, Matouši Plecitému, Barboře Martiškové, Zuzaně Bruthansové, Vojtěchu Bruthansovi a Šimonu Petrovi, Petrovi Houskovi, protože bez jejich účasti by realizace této inscenace nebyla možná.

Obsah:

Obsah

1. Úvod	
2. Cíle práce:	6
3. Tvorba scénáře	7
4. Herecký nácvik	12
5. Scénické řešení	14
6. Premiéra a další představení	17
7. Reflexe a zhodnocení	20
8. Závěr	21

1. Úvod

Moji rodiče mě k divadlu vedli od útlého věku. Otec vystudoval herectví na DAMU, zatímco matka se věnuje interpretaci staré hudby a pravidelně vystupuje jako členka sboru. Oba jsou učitelé na prvním stupni základní školy, kde divadlo využívají jako součást výuky.

Herectví mě fascinuje a stále se v něm snažím zdokonalovat. V rámci různých umělecky orientovaných projektů Gymnázia Přírodní škola (jako jsou divadelní inscenace, hudební pásma či recitace) jsem měl možnost proniknout do mnoha aspektů divadelního světa, a to nejen v oblasti herectví, ale i v roli kulisního technika, organizátora nebo fundraisera.

Můj zájem se však postupně přesunul k dramaturgii a režii. V této oblasti jsem se pokusil také o vlastní tvorbu – napsal jsem například krátkou divadelní scénku na téma „František Křížík“, kterou jsme v rámci fyziky, „béčkové podmínky“ zinscenovali společně s kamarády a spolužáky z Pí.

V rámci profilové práce na nižším stupni bych rád napsal a inscenoval větší, komplikovanější a komplexnější celek. Po konzultaci s mým otcem jsme se shodli na tom, že by bylo efektivnější dramaturgizovat již existující literární dílo, než vytvářet zcela originální text. Po důkladném přečtení románu Karla Čapka: *Továrna na absolutno* a sepsání čtenářského deníku do českého jazyka mě tato kniha natolik oslovila, že jsem si ji vybral pro podrobnější analýzu. A po ní, pro následné přepracování do divadelního scénáře. Román je na první pohled velmi nedramatický a spíše se podobá novinovému článku či fejetonu. Tento specifický typ textu mě zaujal a rozhodl jsem se ho uchopit jako výzvu. Považoval jsem za zajímavé pracovat s textem, který na první pohled neobsahuje žádné výrazné dramatické prvky, a přetvořit jej do divadelní podoby.

„Jednoho jarního dne o čtyřech hodinách odpoledne jsem dopsal RUR; načež jsem s úlevou odhodil pero a šel se projít na Nebozítek. Nejprve mi bylo pěkně volno, že jsem se zbavil dřiny; z toho se vyvinul jakýsi pocit prázdnoty a posléze jsem shledal, že se nesnesitelně nudím. I řekl jsem si, že mám den beztoho zkažený a že tedy půjdu raději domů a napíši do novin fejeton.“¹

(Karel Čapek v říjnu 1926)

Tak popisuje Karel Čapek počátky své *Továrny na absolutno* - prvního ze svých antiutopických románů. Jeho témata, ať už jsou to rizika technologického vývoje, válečných konfliktů, slepé mocichtivosti nebo náboženského fundamentalismu, jsou dodnes až překvapivě aktuální. Právě tato aktuálnost díla mě inspirovala k dramaturgizaci knihy. *Továrnu na absolutno* už zinscenovalo Dejvické divadlo. Proto

---

¹ ČAPEK, Karel 1982

svou dramaturgií vnímám jako výzvu. Zdramatizuji tento román jako druhý, navíc amatér.

O čem vlastně kniha je?

Ing. R. Marek, vynálezce a inženýr, vyvinul stroj, který nazval „karburátor“. Tento přístroj je schopen generovat nekonečnou energii při použití minimálního množství paliva, čímž nabízí potenciál pro široké využití v různých oblastech, jako je průmysl, zemědělství a další. Ing. Marek se rozhodne věnovat svůj vynález svému příteli, panu továrníkovi Bondymu. Zároveň si je vědom, že „karburátor“ nejen produkuje neomezenou energii, ale také vytváří vedlejší produkt – tzv. „absolutno“. Tento jev se projevuje jako „plyn“, který má zvláštní účinky na lidskou psychiku.

S masovou výrobou a prodejem karburátorů si začne továrník Bondy zajišťovat stále větší zisky a jeho podnikání neustále roste. Rychlý rozmach tohoto vynálezu přitahuje širokou veřejnost, každý chce mít svůj vlastní karburátor. Současně však začíná docházet k nečekaným a zvláštním změnám v chování lidí, kteří jsou pod vlivem „absolutna“. Tento plyn vyvolává u jednotlivců prorocké schopnosti, činí je médii a přenašeči „absolutna“, což vede k rozvoji nové, neznámé víry a celé řadě drobných sekt.

Sociální a politické napětí postupně eskaluje, což vyústí ve vážnou celospolečenskou krizi. Tento konflikt, označený autorem jako „Velká válka“, vede k totálnímu sebezničení lidstva, kdy většina populace zanikne v důsledku vzájemných bojů. Po této katastrofě zůstane naživu pouze asi 13 vojáků, což podtrhuje zoufalý konec civilizace. Kniha končí ironií – poslední postavy se setkávají v hospodě, kde si u piva a zelí s klobásou povídají o své zkáze, o tom, co lidstvo ztratilo, o co přišlo.

2. Cíle práce:

Z řečeného vyplývají cíle práce...

- napsat kompletní scénář (dramatizace knihy)
- vymyslet a provést scénografické řešení inscenace
- nechat si udělat audiovizuální nahrávku inscenace
- provedení hry na akademii Přírodní školy, nebo jiné školou organizované akci

3. Tvorba scénáře

Cílem mé práce bylo co nejdříve napsat kompletní scénář, abych se následně mohl věnovat jeho úpravám, krácení a dalším mnou stanoveným cílům.

Hledání funkční metody:

Na počátku jsem pracoval přímo s tištěnou verzí knihy – přečetl jsem si vybraný úryvek a následně ho přepsal do scénáře, který jsem vytvářel v Google Dokumentech. Tento proces však začal být časově náročný již po druhé kapitole. Uvědomil jsem si, že je nezbytné více se soustředit na strukturu děje a celkový koncept inscenace, než na samotný přepis textu.

Z tohoto důvodu jsem si stáhl elektronickou verzi celé knihy, která mi umožnila rychlejší a efektivnější práci. Zpočátku jsem byl schopen plynule pokračovat, avšak brzy jsem zjistil, že velkou část času trávím čtením textu v souboru, což zpomalovalo mé úpravy a škrtní.

Pro zrychlení celého procesu jsem začal využívat audioknihu. Text jsem poslouchal paralelně s jeho čtením v elektronické podobě. Při poslechu jsem si vybrané pasáže zvýrazňoval a rovnou upravoval dle svých představ. Tuto metodu jsem aplikoval až do konce.

Ukázka práce při dramatizaci:

Abyste si lépe představili proces tvorby scénáře, přikládám modelový příklad procesu.

1. V elektronické verzi knihy si podtrhávám přímé řeči a pasáže, které mně dějově zaujmou.

VYNÁLEZ

velmi lukrativní, vhodný pro každou továrnu, se ihned z osobních příčin prodá. Dotazy na Ing. R. Marka, Břevnov 1651.

“Tohle mně stálo za to!” myslel si pan G. H. Bondy. “Nějaké patentní šle; nějaký podvůdek nebo bláznova hračka; a já s tím ztrácím pět minut! I já už blbnu. Malé poměry. A žádný, žádný rozmach!”

Prezident Bondy se nyní položil do houpací židle, aby pohodlněji procítil celou trpkost malých poměrů. Pravda, MEAS má deset továren a třicet čtyři tisíce dělníků. MEAS vede v železe. MEAS je v kotlích bez konkurence. Rošty MEAS jsou světová

značka. Ale za dvacet let práce, panebože, by se jinde pořídilo něco většího – G. H. Bondy se prudce posadil. “Inženýr Marek, inženýr Marek!

Počkejme, není to snad zrzavý Marek, jak se honem jmenoval,

Rudolf, Ruda Marek, kamarád Ruda z techniky? Skutečně, tady v

inzerátě je: Ing. R. Marek. Rudo, ty kujóne, je to možno? A chudáku,

ty jsi to dopracoval! Prodávat ,velmi lukrativní vynález‘, haha, ,z

osobních příčin‘; my už známe takové osobní příčiny; nemáš peníze,

vid‘? Chtěl bys chytit průmyslovou kavku na nějaký usmolený

patent; inu, vždycky jsi býval trochu posedlý myšlenkou převrátit svět. Ach, holenku, kde jsou naše velké myšlenky! Naše velkodušné

a šarlatánské mládí!”

2. Označený text překopíruji do tabulky, ve které vzniká již finální verze scénáře.

Bondy:	(Co to tady je...) VYNÁLEZ velmi lukrativní, vhodný pro každou továrnu, se ihned z osobních příčin prodá. Dotazy na ing. R. Marka, Břevnov 1651	Prohlíží si noviny a spatří:
Máry:	Pane továrníku!	Přináší polévku, bondy ji málem rozlije
BONDY:	Tohle mě stálo za to, nějaké patentní šle; nějaký podvůdek nebo bláznova hračka; a já s tím ztrácím pět minut! I já už blbnu. Malé poměry. A žádný, žádný rozmach!" Žáne!	Možná i cinkne na zvonek na stolku.
Žán:	Přejete si, pane továrníku:	-vchází komorník
Bondy:	Vstávám, chystám se k obědu. Jsem na hromadě. Zvýší-li Německo tarify, můžu zavřít boudu.	Žán ho převléká do saka a cylindru, češe, do kapsy strká kapesník, voní ho voňavkou...

<p>Žán:</p>	<p>MEAS má deset továren a třicet čtyři tisíce dělníků.</p> <p>MEAS vede v železe. MEAS je v kotlích bez konkurence. Rošty MEAS jsou světová značka.</p>	
<p>Bondy:</p>	<p>Ó bože, jaké malé poměry!</p> <p>Jaké těsné, pitomé, neplodné ... poměry!</p> <p>Ach, zatracená krize!</p>	
<p>Bondy:</p>	<p>Inženýr Marek, inženýr Marek!</p> <p>Počkejme, není to snad zrzavý Marek, jak se honem jmenoval,</p> <p>Rudolf, Ruda Marek, kamarád Ruda z techniky? Rudo, ty kujóne, je to možno? A chudáku, ty jsi to dopracoval! Prodávat velmi lukrativní vynález, haha, z</p> <p>osobních příčin, my už známe takové osobní příčiny; nemáš peníze,</p> <p>vid'?' Chtěl bys chytit průmyslovou kavku na nějaký usmolený</p> <p>patent; inu, vždycky jsi býval trochu posedlý myšlenkou převrátit</p> <p>svět. Ach, holenku, kde jsou naše velké myšlenky! Naše velkodušné</p> <p>a šarlatánské mládí!</p> <p>Žáne, přiveďte mi inženýra R. Marka!</p>	<p>Sedne si ke stolu a podívá se do novin, začne vyprávět.</p> <p>- zazní píseň Chlupatý kaktus Hudba: Emil František Burian / Text: Josef Gruss</p>

Konzultace a finální úpravy:

Průběžně jsem konzultoval jednotlivé kapitoly a scény se svým otcem. Po dokončení scénáře jsem ho poskytl k přečtení Františku Tichému a zohlednil jeho připomínky. Ve finální verzi scénáře jsem zohlednil veškeré připomínky a postřehy.

4. Herecký nácvik

„Já vnímám dramatický text skutečně pouze jako jednu ze složek divadelního díla, nikoli jako složku dominantní nebo hlavní. Je to podnět, výchozí bod, nebo další vrstva k inscenaci, která se ale může ubírat mnoha směry.”²

(Linda Dušková, divadelní režisérka působící ve Francii i v ČR)

Hledání režiséra

Další klíčovou složkou při inscenování dramatického díla je samotná režie.

Do úzkého týmu lidí jsem potřeboval někoho, kdo má dostatek zkušeností s režii a kdo mi pomůže s vedením všech zkoušek. Po konzultaci s panem učitelem Františkem Tichým jsem se obrátil na staršího studenta třídy Omí, Františka Prokopa, který se dle jeho slov rovněž zajímá o inscenování divadelních představení a má k divadlu pozitivní vztah. Pan Tichý vyjádřil přesvědčení, že bychom si mohli dobře rozumět. Následně jsem studenta Františka Prokopa kontaktoval a domluvil se s ním na spolupráci. Měl jsem radost, že se mu jak nápad, tak i text plánované inscenace líbily.

Dále jsme si s Františkem Prokopem vytipovali herce z vyšších tříd, tedy Ksí a Omí. S mojí třídou Pí jsem nemohl počítat, protože celá třída má letos na uměleckém výjezdu filmovou dílnu. Starším studentům jsme představili náš projekt a přesvědčit je, aby s námi do něj šli, v naší inscenaci chtěli účinkovat. Rozdali jsme jim také pilotní verzi scénáře a doporučili jsme jim i audioknihu.

Je zajímavé, že na počátku celého procesu jsem si představoval herce, které jsem si podvědomě vybral, jak stojí na jevišti a hraje Továrnu na absolutno. Avšak v důsledku hektiky spojené s přípravami na školní aktivity a dokončováním dalších projektů pro Vesmír 2023 došlo k určitému zmatku, což vedlo k tomu, že jsme nakonec získali skupinu herců, která se na první pohled jevila jako odlišná a ne zcela očekávaná dle našich představ, přání. Některé z těchto studentů jsem viděl poprvé a vůbec jsem je neznal. I přes tyto neplánované okolnosti se nám, ve spolupráci s Františkem Prokopem, podařilo projekt úspěšně rozběhnout. K zajištění zkoušek na výjezdu jsme navíc přizvali paní učitelky Hanku Nábělkovou a Vladku Smolkovou.

Nácvik na uměleckém výjezdu Vesmír 2023:

Vesmír je jedním ze školních výjezdů, který nám každoročně poskytuje příležitost realizovat naše studentské umělecké projekty. V rámci tohoto výjezdu máme možnost nejen inscenovat různé divadelní představení, ale také natáčet filmy,

---

² DUŠKOVÁ, Linda 2020

trénovat písně s kapelou, nebo se věnovat výtvarné tvorbě, jako je kreslení a malování.

Na Vesmíru jsme měli celkem šest zkoušek, každá měla 3 hodiny a ty jsme rozdělili na dva bloky, po hodině a půl.

První blok

- rozmluvení
- čtená zkouška
- zkouška jednotlivých scén

Druhý blok

- rozmluvení
- hraná zkouška
- individuální práce na monolozích

Po prvním dni zkoušení jsme s Františkem Prokopem přišli na efektivnější metodu práce, a to rozdělit herce do dvou skupin. Jedna skupina se mnou zkouší hromadné scény a pohyb na jevišti, zatímco druhá, se s Františkem zaměřuje na konkrétní dialogy a monology.

Již první den jsme společně s herci pocítili některé nedostatky ve scénáři, které jsme ihned začali upravovat, a to jak v mé skupině, tak ve skupině Františka Prokopa. Největší pomoc při úpravě a krácení scénáře přišla od Františka Prokopa, hlavního režiséra inscenace. K mému překvapení se do dalších drobných úprav aktivně zapojovali i sami herci. Přizpůsobili si text tak, aby jim byl srozumitelný a přirozený, přičemž se zároveň snažili zachovat Čapkovo jazykové vyjadřování a pointy jednotlivých scén.

Dalším výrazným problémem bylo, že herci neovládali text, což ztěžovalo hlubší zaměření na pohyb a celkové uspořádání scény. Abychom tento problém odstranili, zavedli jsme s Františkem Prokopem pravidlo, že každý herec si ráno individuálně studuje text a scénu, kterou budeme daný den trénovat. Dále jsme se snažili herce motivovat k tomu, aby se scénář učili i během svého volného času.

5. Scénické řešení

„Scénografie nesmí být ilustrativní, ale stává se neoddělitelnou součástí režijního pojetí inscenace.“³

(Josef Svoboda, scénograf)

Další složkou, se kterou jsem se rozhodl pracovat, bylo „výtvarno“, konkrétně scénografie, kostýmy, rekvizity.

Kostýmy:

Již od počátku práce na textu jsem měl jasnou vizi kostýmního řešení. Považoval jsem za nejvhodnější vycházet z doby, ve které Karel Čapek hru psal a v níž sám žil. S ohledem na podmínky, ve kterých inscenace vznikala (Vesmír), jsem požádal herce, aby si na výjezd vzali vlastní kostýmy, které považují za vhodné pro své role. Vzhledem k těmto okolnostem jsem tedy následně vycházel z toho, co si herci přinesli, a jen jsem drobně upravil a doplnil detaily kostýmů, tak, aby co nejlépe vystihovaly charakter postav.

Příklady:

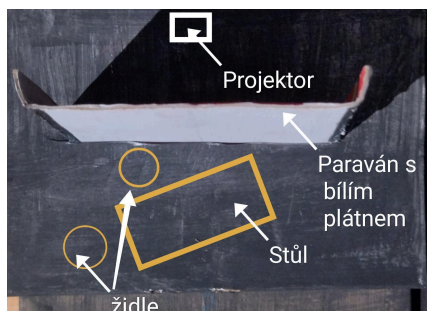
- Ing. R. Marek – bílý chemický plášť. Cílem bylo, aby tato postava evokovala osobu spojenou s vědeckým prostředím.
- Paní Hostinská – krajková zástěra. Jelikož postavu Máry a Elen ztvárňuje stejná herečka, bylo nutné tyto role vizuálně odlišit. Postava Máry je služebná pana továrníka Bondyho, a zástěra se mi jevila jako nejvhodnější volba pro vyjádření její role.
- Pánové Binder a Čvančara – modrý pracovní oděv (kabátek, laclové kalhoty). Herci, kteří hrají tyto postavy, se výrazně liší věkově a výškově, avšak bylo nezbytné je vizuálně sjednotit, protože jejich postavy mají k sobě jak charakterově, tak profesně blízko.

---

³ ŽÁK, Jiří 2002

Scénografie:

Řešil jsem i celkové postavení scény. Chtěl jsem opět, aby ladila s dobou a v jednotlivých scénách se proměňovala (pokoj, ulice, rádio, kancelář, válka...). Po konzultaci s Františkem Prokopem a na základě aktivního zkoušení inscenace jsme ale došli k minimalistickému pojetí a to: stůl, židle, bílý horizont.

Obr. 1. model scénografie (zkratka technického řešení inscenace)

K vytvoření konkrétnějších interiérů a realistických situací jsme doplnili scénu o drobné rekvizity: pokoj pana prezidenta Bondyho - živé kaktusy v květináči, inspiraci poskytla záliba Karla Čapka v jejich focení a pěstování. Scéna - Hospoda, Panáky, Příbory, Pekáč

(na jitrnice se zelím).

Součástí počátečních scénických přechodů byla i zadní projekce, která měla usnadnit orientaci diváka v jednotlivých scénách a prostředí. Po odehrání první naší reprízy jsem se o inscenaci bavil s Radvanem Páclm (dramaturg Činoherního klubu), který mi doporučil, abychom opustili konkrétní projekci, tím se zbavíme závislosti na technice a prostorových omezeních. Tato rada mě zaujala a projekci jsme po společné diskuzi s režisérem i herci zrušili.

Místo toho jsem si připravoval stroboskopický objekt pro stínohru. Při další inscenaci byl využit, ale jen částečně. Problém způsobil nedostatek herců - "personálu" pro obsluhu, práci s objektem.

Scénografie byla průběžně upravována také s ohledem na specifika jednotlivých prostorů, ve kterých jsme hráli. Také jsme si udělali technický scénář celé inscenace, který, nám hodně pomohl se rychle zorientovat ve scénách, po stránce především technické, **scénář naleznete v příloze.**

Hudba:

Hudba je nepochybně další klíčovou složkou divadelního vyjádření, a to jak v podobě hudby živé, tak i nahrané. Společně s Františkem Prokopem jsme se rozhodli pro elektronickou, strojovou hudbu, která vhodně propojovala surové přechody mezi scénami, evokující industriální prostředí továrny či ulice. Pro přechody scén, v nichž se projevuje působení absolutna, jež "omamuje" obyvatele měst, jsme zvolili hudbu církevní, která poukazovala na svou mystickou povahu.

Pro vytvoření domácí atmosféry v předpokoji bytu továrníka Bondyho jsme živě nazkoušeli dobovou píseň Chlupatý kaktus od E. F. Buriana a J. Gruse, kterou

předvedl zaměstnanecký personál, čímž jsme navodili specifickou atmosféru scény...

6. Premiéra a další představení

„Premiéra. Avšak vraťme se k dalšímu běhu věci. Premiéra je fatální okamžik, kdy se divadelní kus stává událostí. Ještě do poslední zkoušky se mohlo něco na věci měnit a zachraňovat; bylo to stále ještě dílo, na němž se pracuje, svět ve 28 vzniku, hvězda rodící se z chaosu. Premiéra je výraz zoufalého rozhodnutí nechat věc konečně běžet samu o sobě, děj se co děj. Je to okamžik, kdy autor i režisér definitivně odevzdají věc rukám jiných, aniž by mohli někde přiskočit na pomoc.“⁴

(Karel Čapek)

Naše premiéra inscenace se uskutečnila ve středu 21. února od 18:00 hodin v rámci umělecké přehlídky Od svědectví k podobenství, kterou pořádá Památník Ticha.

OBR. 1. PRVNÍ VERZE PLAKÁTU

S pracovníci Památníku Mahulenou Červenou a Věrou Weinerovou jsem domluvil vše potřebné spojené s organizací premiéry.

Problém s nemocným hercem v jedné z hlavních rolí, postava Žána, jsme vyřešili alternací Šimonem Petrovem, spolužáka Františka Prokopa.

V Památníku jsme začali zkoušet od 15:00, protože herci nemohli být uvolněni dříve z důvodu běžného školního rozvrhu. Zkouška probíhala bez přestávky až do samotného představení. Naštěstí herci orientaci v novém prostoru rychle zvládli, scénář si dobře pamatovali z výjezdu, takže jsme se mohli soustředit především na nácvik dialogů a scén, pohybové performance se Šimonem, který vše viděl poprvé a za pochodu se teprve učil.

---

⁴ ČAPEK, Karel 1984

Po odehrání tří repríz, V Památníku Ticha, pro školu Paměti Národa a třetí ve Skautském institutu na Staromáku ve studiu jsme se souborem herců rozhodli pro přestávku během letních prázdnin, přičemž jsme stanovili termín derniéry na 17. října v Činoherním klubu. Toto rozhodnutí zpětně nepovažuji za špatné, ale za faktor, který výrazně zkomplikoval celou následnou situaci. Po prázdninách jsme se museli opět sejít minimálně na tři společné zkoušky, abychom oživilí scénář, monology, scénický pohyb, hudbu. Tento okamžik pro mě představoval jeden z nejnáročnějších, protože s Františkem Prokopem jsme nesli odpovědnost za obnovení inscenace a zároveň jsme měli závazek vůči Radvanu Páclovi, že inscenaci předvedeme v co nejlepší kvalitě v Činoherním klubu jako součást projektu Činoherní klub uvádí.

Problémem bylo, že někteří herci již neměli zájem účinkovat v inscenaci, a dále situaci komplikovala obtížná koordinace termínů zkoušek vzhledem k velmi vytíženému "volnému času" herců. Všem hercům jsem proto zaslal mail, ve kterém jsem se herců ptal na jejich motivaci dál hrát inscenaci. Se všemi herci jsme se nakonec domluvili na společných zkouškách a projekt dál pokračoval.

Derniéra inscenace proběhla 17. října 2024. Už při prvních společných zkouškách jsme se dozvěděli, že nás opustí jeden herec, který v termínu derniéry je mimo českou republiku. Proto jsme počítali s alternací a připravili ji s mým spolužákem z Pí, Petrem Houskou.

7. Reflexe a zhodnocení

Při práci na scénáři jsem se naučil najít pro sebe nejefektivnější a nejjednodušší metodu pro zpracování textu do dramatizace.

Během svého uměleckého projektu jsem si uvědomil, že realizace jakéhokoliv amatérského divadelního projektu je mnohem jednodušší ve spolupráci s partnerem, který má podobný zájem a touhu. Je výhodou vést projekt společně v „tandemu“. Taková spolupráce usnadňuje nejen celé odstartování projektu, ale i jeho následný průběh. Pokud jsou v týmu lidé, kteří jsou nejen dobří herci, ale i příjemní, fajn lidé, projekt pak začne postupně získávat větší dynamiku a růst společným zájmem. Na základě svých dosavadních zkušeností považuji tuto formu spolupráce za ideální model, o který by měl usilovat každý „realizátor - režisér“ podobného školního projektu.

S náročností dramatizace poměrně nedramatického textu si myslím, že jsem se vypořádal relativně dobře. Větší výzvou pro mě však byla samotná organizace kolem každé reprízy inscenace, protože je nutné myslet na veškeré detaily. Tento náročný proces byl vyčerpávající. Největší výzvou pro mě bylo pokusit se po letních prázdninách znovu nastartovat inscenaci, koordinovat termíny společných zkoušek a připravit inscenaci na její poslední uvedení v Činoherním klubu.

Všechny cíle byly realizovány, přičemž projekt měl pro mě především studijní hodnotu a přinesl mi mnohé cenné zkušenosti. V případě podobného projektu v budoucnu bych si však dopřál ještě více času na samotný proces psaní scénáře.

8. Závěr

Na závěr si shrňme průběh a výstup projektu ve srovnání se stanovenými cíli:

- Na základě románu Karla Čapka *Továrna na absolutno* jsem v září 2023 napsal jeho dramaturgii, kompletní scénář.
- Na podzim 2023 jsem v rámci školního uměleckého výjezdu *Vesmír* nazkoušel společně s Františkem Prokopem, Jakubem Nekvasilem, Jáchymem Galuškou, Markem Švejdou, Štěpánem Jíchou, Barborou Martiškovou, Zuzanou Bruthansovou, Matoušem Plecítým, Adamem Pochmanem a Vojtěchem Bruthansem inscenaci *Továrna na absolutno*.
- Inscenaci jsme odehráli celkem 4x, jednou v dopoledním čase pro spřátelenou školu a 3x pro veřejnost v podvečerních hodinách.
- Ze dvou představení byl pořízen videozáznam, který je součástí přílohy mé práce.
- Další přidané hodnoty projektu:
  - Tento projekt odstartoval vzájemnou spolupráci mezi školou Paměti Národa a mou spoluprací s Radvanem Páclm, dramaturgem divadelní přehlídky Činoherního klubu uvádí.

Použité zdroje:

ČAPEK, Karel. *Továrna na absolutno*. 12. Československý spisovatel, 1982. ISBN 978-80-7390-021-2.

DUŠKOVÁ, Linda in: STEHLÍKOVÁ, Olga. Dramatické/divadelní texty: k čemu a pro koho? Online. *ITvar obtýdeník živé literatury*. 2020, roč. 2020, č. 4. Dostupné z: <https://itvar.cz/dramaticke-divadelni-texty-k-cemu-a-pro-koho..> [cit. 2024-12-29].

ŽÁK, Jiří. Josef Svoboda: Geniální český scénograf, jehož tvorba byla obdivována v předních divadlech celého světa. Online. *Reflex*. 2002. Dostupné z: <https://shorturl.at/nifxR>. [cit. 2024-12-30].

ČAPEK, Karel. *Jak vzniká divadelní hra*. Online. 2. Československý spisovatel, 1984. Dostupné z: <https://ceskaknihovna.wordpress.com/wp-content/uploads/2013/02/karel-capek-jak-v-znika-divadelni-hra.pdf>. [cit. 2024-12-30].

Přílohy:

1. Scénář divadelní hry Továrna na absolutno
2. Fotografie scénografického řešení
3. Záznam z inscenace
4. Technický scénář